

prima instanță: A. Braga

dosarul nr. 2rhc-78/15

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

instanța de recurs: Iu. Sîrcu, Iu. Oprea, G. Stratulat

I.Druță, I. Corolevschi

Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova, Maria Ghervas,
Nadejda Toma, Ion Corolevschi

examinând cererea de revizuire depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Sebeteh”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Tircom Service” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Sebeteh” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2015, prin care a fost admis recursul declarat de către Societatea comercială „Tircom Service” societate cu răspundere limitată, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014 în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția menționată a fost admisă parțial, iar în rest decizia a fost menținută și împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015, prin care recursul declarat de către Societatea comercială „Tircom Service” societate cu răspundere limitată a fost considerat admisibil,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2013, SC „Tircom Service” SRL a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Sebeteh” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 31 mai 2013, în baza contractelor de comandă nr. 23 și nr. 24, a prestat pentru SRL „Sebeteh” servicii de transport și expediții.

Menționează că întru a contabiliza aceste fapte economice și întru a fi achitat costul serviciilor prestate de reclamantă, la 17 iunie 2013, a fost emisă factura fiscală seria PB nr. 0544031 în sumă de 108931,68 lei, factură ce a fost semnată în modul corespunzător și aplicată pentru conformitate amprenta ștampilei.

Susține că conform pct. 32 al contractului de comandă nr. TA-7 din 12 martie 2013, pentru neachitarea în termen al prețului pentru serviciile de transport, beneficiarul va achita expeditorului penalitatea în mărime de 5% din suma comenzii pentru fiecare zi de întârziere.

Afirmă că la moment, suma neachitată de către pârâtă pentru serviciile de transport prestate de către reclamantă constituie 108931,68 lei, cu titlu de datorie și 539211,82 lei, cu titlu de penalitate, dintre care pretinde doar la suma de 100000 lei (penalitate).

Invocă că actul ce relevă cu certitudine existența obligației de plată servește factura seria PM nr. 0544031 în sumă de 108931,68 lei și Actul de îndeplinire a lucrărilor din 17 iunie 2013, ce confirmă faptul prestării serviciilor de transport-expediție auto către pârâtă.

Mai invocă că la 24 iunie 2013, în adresa SRL „Sebeteh” a fost expediată reclamația, prin care a fost informat despre datorie și termenul de achitare, fiind totodată menționat că în caz de neachitare, reclamanta va înainta o cerere de chemare în judecată, prin care va solicita încasarea forțată a datoriei, precum și a altor sume aferente, însă până la moment nu a întreprins careva măsuri privind achitarea sumei restante.

Prin urmare, solicită încasarea de la SRL „Sebeteh” a datoriei în sumă de 108931,68 lei, a penalității în sumă de 100000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii SC „Tircom Service” SRL și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 5000 dolari SUA și a penalității în sumă de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 20 ianuarie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014 a fost admis apelul declarat de către SC „Tircom Service” SRL, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasat de la SRL „Sebeteh” în beneficiul SC „Tircom Service” SRL datoria în sumă de 58995,88 lei și taxa de stat în sumă de 17770 lei. În rest acțiunea a fost respinsă. Au fost încasate de la SC „Tircom Service” SRL în beneficiul SRL „Sebeteh” cheltuielile de asistență juridică în prima instanță în sumă de 945 lei și în instanța de apel în sumă de 630 lei. Au fost încasate de la SRL „Sebeteh” în beneficiul SC „Tircom Service” SRL cheltuielile de judecată în apel în sumă de 1327,50 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 recursul declarat de către SC „Tircom Service” SRL a fost considerat admisibil.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2015 a fost admis recursul declarat de către SC „Tircom Service” SRL, casată decizia instanței de apel în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretenția menționată a fost admisă parțial și a fost încasată de la SRL „Sebeteh” în beneficiul SC „Tircom Service” SRL penalitatea în sumă de 50000 lei, iar în rest decizia instanței de apel a fost menținută.

La 06 aprilie 2015, SRL „Sebeteh” a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei și încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei și încheierii instanței de recurs și dispunerea rejudecării recursului din faza primirii acestuia.

Revizuirea SRL „Sebeteh”, în motivarea cererii de revizuire, a indicat drept temei al declarării revizuirii art. 449 lit. b) CPC.

Consideră că instanța de recurs în mod greșit a reținut spre judecare recursul declarat de către SC „Tircom Service” SRL și neîntemeiat a admis acest recurs.

Menționează că în procesul primirii și examinării recursului declarat de către SRL „Tircom Service” au fost comise încălcări a normelor imperative a procedurii civile.

Susține că în conformitate cu art. 75 alin. (2) CPC, dreptul de a depune recurs la Curtea Supremă de Justiție din numele SRL „Tircom Service” a aparținut administratorului acestei întreprinderi sau altui angajat al întreprinderii împuternicit prin procură, însă reieșind din materialele cauzei, recursul din numele intimitei a fost depus de către Galina Iuzvac în baza procurii din 05 decembrie 2014, iar instanța de recurs urma să constate dacă Galina Iuzvac este angajată la SRL „Tircom Service”, deoarece din procura prezentată la depunerea recursului nu se constată calitatea de angajat al SRL „Tercom Service”, respectiv, recursul a fost depus de o persoană în lipsa împuternicirilor necesare, cu încălcarea prevederilor art. art. 75 alin. (2) și 437 alin. (3) CPC.

Afirmă că după intentarea procedurii de recurs și parvenirea dosarului, în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, urma a fi dispusă expedierea în adresa sa a copiei de pe recurs, însă conform materialelor dosarului, se constată că instanța de recurs nu i-a expediat copia recursului.

Invocă că în scrisoarea de expediere din 19 decembrie 2014 nu a fost indicat numărul casei, unde trebuia să parvină scrisoarea, fiind indicat numai str. Mihalcea Hîncu, or. Hîncești.

Mai invocă că în cazul în care scrisoarea cu copia recursului a fost expediată în adresa revizuientei cu indicarea greșită a adresei, în mod inevitabil scrisoarea urma să se întoarcă înapoi la expeditor și urma să fie anexată la materialele dosarului, însă o astfel de scrisoare în materialele cauzei lipsește, astfel, se constată că copia recursului nu a fost expediată în adresa sa.

Menționează că circumstanțele menționate au devenit cunoscute deja după pronunțarea deciziei instanței de recurs și în ansamblu influențează legalitatea deciziei contestate.

Susține că din cauza încălcărilor comise în cadrul primirii cererii de recurs și examinării acesteia, revizuienta a fost lipsită de posibilitatea de a-și expune poziția în apărarea intereselor sale, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) Codul de procedură civilă cu art.444 CPC, care este modificat printr-o Lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că în cazul temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuientul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de către revizuientă în cererea de revizuire nu pot constitui temei pentru admiterea acesteia, deoarece acestea nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Sebeteh” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 februarie 2015 și încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Tircom Service” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Sebeteh” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Nadejda Toma

Ion Corolevschi